

- καὶ ἕως ἐσχάτων ἐκζητήσω αὐτήν.
 15 ἔξ ἄνθους ὡς περκαζούσης σταφυλῆς
 εὐφράνθη ἡ καρδία μου ἐν αὐτῇ.
 ἐπέβη ὁ πούς μου ἐν εὐθύτητι,
 ἐκ νεότητός μου ἴχνευον αὐτήν.
 16 ἔκλινα ὀλίγον τὸ οὖς μου καὶ ἐδεξάμην
 καὶ πολλὴν εὖρον ἐμαυτῷ παιδείαν.
 17 προκοπὴ ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ·
 τῷ διδόντι μοι σοφίαν δώσω δόξαν.
 18 διανοήθη γὰρ τοῦ ποιῆσαι αὐτήν
 καὶ ἐζήλωσα τὸ ἀγαθὸν καὶ οὐ μὴ αἰσχυρθῶ.
 19 διαμεμάχισται ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῇ
 καὶ ἐν ποιήσει νόμου διηκριβασάμην.
 τὰς χεῖράς μου ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος
 καὶ τὰ ἀγνοήματα αὐτῆς ἐπένθησα.
 20 τὴν ψυχὴν μου κατεύθυνα εἰς αὐτήν
 καὶ ἐν καθαρισμῷ εὖρον αὐτήν.
 καρδίαν ἐκτησάμην μετ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς·
 διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἐγκαταλειφθῶ.
 21 καὶ ἡ κοιλία μου ἐταράχθη τοῦ ἐκζητῆσαι αὐτήν·
 διὰ τοῦτο ἐκτησάμην ἀγαθὸν κτήμα.
 22 ἔδωκεν κύριος γλῶσσάν μοι μισθόν μου,
 καὶ ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν.
 23 ἐγγίσατε πρὸς με, ἀπαίδευτοι,
 καὶ αὐλίσθητε ἐν οἴκῳ παιδείας.
 24 τί ὅτι ὑστερεῖσθαι λέγετε ἐν τούτοις
 καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι σφόδρα;
 25 ἦνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα
 κτήσασθε ἑαυτοῖς ἄνευ ἀργυρίου.
 26 τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑπόθετε ὑπὸ ζυγόν,
 καὶ ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδείαν.
 ἐγγύς ἐστιν εὐρεῖν αὐτήν.
 27 ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ὀλίγον ἐκοπίασα
 καὶ εὖρον ἐμαυτῷ πολλὴν ἀνάπαυσιν.
 28 μετάσχετε παιδείας ἐν πολλῷ ἀριθμῷ ἀργυρίου

15¹ ως] εως A[†] || 17²] τω(sic) διδοσιν μοι σοφίαν και δοξαν S*[†] | μοι > A[†] || 18¹ ποιησαι] + με A[†] || 19² νομου Fr. (cf. 19 20)] λιμου B*S, μου AB^c | διηκριβασαμην] -βησ- A[†], -βωσ- B^c || 20²/20³] tr. B[†] | 20² καθαρισμω] καιρω θερισμου A[†] | 20³ αυτης] -των BS || 21¹ του > B || 22¹ μοι .. μου] tr. S, μου .. μου A || 23¹ εγγισ.] αινεσατε S*[†] | 23² αυλισθησεσθαι(pro -θε) SA || 24¹ τι] και B[†] | υστερεισθαι pau.] -σθε B, -ρειτε SA (+ η S^c) || 25² (cf. Is. 55 1) εαυτοις] ε > B[†] || 26³ εγγυς] + γαρ S[†] || 28¹ παιδειαν BS*[†]